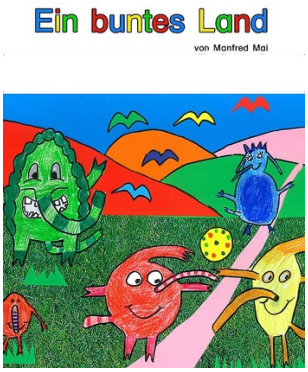

Renkli bir ülke

Manfred Mai

übersetzt von Murat Topbas

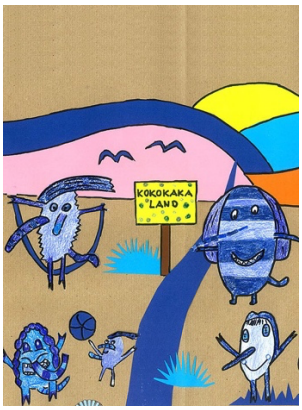

Kokokaka dağların ardında bir ülkeydi. Orada binlerce yıldır Pumpular yaşardı. Büyük ve küçük, şişman ve zayıf, akıllı ve budala Pumpular her daim olmuştu. Ne kadar farklı olurlarsa olsunlar, bütün Pumpuların sahip olduğu ortak bir şey vardı: mavi bir kürk.

Ta ki bir gün kırmızı kürklü ilk Pumpu doğana dek.

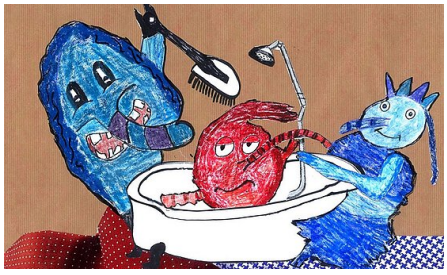

Anne ve babası kırmızı kürklü çocuklarını ilk gördüklerinde gerçekten çok korkmuşlardı. Onu defalarca yıkadılar, fırçayla ovdular ama çocuklarının kürkü hep kırmızı kaldı.

„Ben onu her şeye rağmen yine de çok seviyorum“ diyordu annesi. Babasıysa başıyla tasdik ediyor ve „önemli olan sağlıklı ve mutlu olması“ diyordu.
Kırmızı kürklü Pumpu sağlıklıydı fakat öyle gerçekten mutlu değildi. Ailesinin onu çok sevmesine ve diğer Pumpuların ona karşı cana yakın olmalarına rağmen, hep diğerlerinden farklı olduğunu seziyordu. Ve bazen bu sebepten ötürü üzülüyordu.

	Bir sabah anne ve babasına „kırmızı kürklü Pumpular bulmak için uzaklara gidiyorum.“ dedi. Anne ve babası, aynı çocuklarını ilk gördükleri günkü gibi bir korkuya kapıldılar. „Gitmene hiç gerek yok“ diye karşılık verdi babası. „kırmızı küklü Pumpular yok.“ „Fakat ben kırmızıyım.“ „Ama sen bir istisnasin.“ „Belki de daha fazla istisnalar vardır“, dedi kırmızı Pumpu. „Ve ben onları bulacağım.“ Ailesinin, ne onun kararını değiştirmesine, ne de onu, gitmeyip kalmasına ikna etmesine imkan vermeden, yola koyuldu.
	Fakat bütün Kokokaka ülkesinde hiç bir kırmızı kürklü Pumpu bulamadı. Hayal kırıklığına uğramış ve üzgün, evinin yolunu tuttu. Anne ve babası, onu tekrar karşılarında gördüklerinde çok mutlu oldular. Ve diğer birçok Pumpu da onun tekrar eve dönmesine çok sevindiler.
	„Dürüst olmam gerekirse“ dedi şişman bir Pumpu, „kırmızının yokluğunu çok hissettim.“ „Ben de“, dedi sıska arkadaşı. „Aslında bence, hem mavi hem de kırmızımPumpuların olması çok güzel.“ „Benim de rengim farklı olsun istiyorum“ diye mırıldandı küçük bir Pumpu, gözlerini kapattı ve ırmak kenarındaki sarı çiçeklerin parlak renklerini düşündü. „Uzun zamandır yeşil bir kürküm olmasını diliyorum“ diye itiraf etti büyük bir Pumpu. „Sadece şimdiye kadar söylemeğe çekiniyordum.“
	Büyük Pumpu, bir tekneyi suyla doldurdu, farklı birçok bitkiler topladı ve onları suyun içine attı. Az sonra suyun rengi yeşile dönüştü ve büyük Pumpu teknenin içine girdi. Dikkatlice suyun içinde bir o yana bir bu yana döndü; kâh poposuyla kuyruğu, kâh uzun burnuyla kafası suyun üstünde göründü. Tekneden yeşil kürklü bir Pumpunun çıkması hiç de uzun sürmedi. Kendini baştan aşagı süzdü ve sevinçten gözleri parıldadı. „Ben pek emin değilim“ diye mırıldandı yaşlı bir Pumpu, „biz Pumpular hep maviydik. Ve bence, öyle de kalmalıyız.“ „Sen mavi kalabilirsin“ diye karşılık verdi yeşil Pumpu. „Ama ben yeşil kürkümü, mavi kürkümden daha cok beğeniyorum.

	Ertesi haftalarda, diğer Pumpular da kürklerini boyadılar ve az bir zaman sonra, artık her renkte Pumpu vardı. Kokokaka ülkesi hiç olmadığı kadar renkliydi. Bir çok Pumpu bunu, sıkıcı maviden daha güzel bulmuşlardı – hatta mavi kürkünü boyamak istemeyenlerin bazıları bile. Kırmızı kürklü Pumpu, bu rengarenk kürklü Pumpuların arasında kendisini nihayet iyi hissediyordu ve artık çok mutluydu.
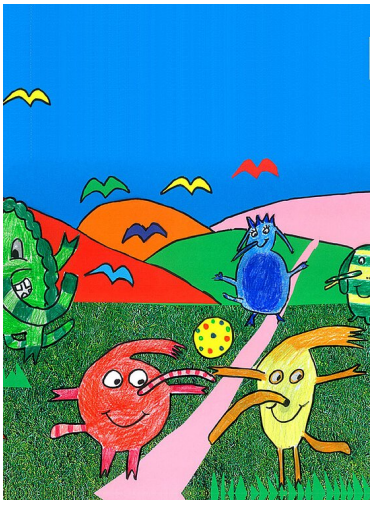	Son